

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/308/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6213203934
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6213203934.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša, v právnej veci navrhovateľa W.. E. E., narodeného XX. XX. XXXX, bytom X., Q. XXX/XX, proti odporcovi Slovenskej republiky, v mene ktorej koná Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky so sídlom Bratislava, Dobrovičova 12, o zaplatenie 1.000 eur istiny (o náhradu škody titulom zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci), o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 1C/41/2013-69 zo dňa 03. 10. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.

Navrhovateľovi sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Súd mal za nesporne preukázané, že rozhodnutím Pôdohospodárskej platobnej agentúry Bratislava, č. 1000/2, 3R/2010 zo dňa 23. 04. 2010 bola navrhovateľovi uložená povinnosť vrátiť vyrovnávajúci príspevok na znevýhodnené oblasti v celkovej sume 4.697,34 eur v dôsledku porušenia finančnej disciplíny v zmysle § 31 ods. 1 písm. n) zák. č. 523/2004 Z. z. a § 4 ods. 1 písm. c) nariadenia vlády SR č. 213/2007 Z. z. o podmienkach poskytovania podpory v znevýhodnených oblastiach v znení neskorších predpisov, ako aj porušenia článku 14 bodu 2 nariadenia rady ES č. 1257/1999 o podpore rozvoja vidieka z Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu. Proti rozhodnutiu podal odvolanie navrhovateľ a Ministerstvo pôdohospodárstva SR rozhodnutím č. spisu 1930/2010-630 zo dňa 17. 06. 2010 jeho odvolanie zamietlo a rozhodnutie Pôdohospodárskej platobnej agentúry potvrdilo. Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 27. 09. 2011 č. k. 3S/262/2010-61 žalobu navrhovateľa o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Ministerstva pôdohospodárstva SR zo dňa 17. 06. 2010 č. 1930/2010 zamietol. Najvyšší súd SR rozsudkom zo dňa 18. 04. 2012 sp. zn. 4Sžo/5/2012 na odvolanie navrhovateľa rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmenil tak, že rozhodnutia Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR zo dňa 17. 06. 2010 č. 1930/2010 a Pôdohospodárskej platobnej agentúry č. 1000/2, 3R/2010 z 24. 04. 2010 zrušil a vec vrátil Pôdohospodárskej platobnej agentúre na ďalšie konanie. Týmto rozsudkom uložil tiež odporcovi nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 255,93 eur. Rozhodnutím Pôdohospodárskej platobnej agentúry Bratislava zo dňa 04. 09. 2012 č. 600/2, 3R/2010 bolo konanie voči navrhovateľovi vo veci vrátenia neoprávnene poskytnutých finančných prostriedkov v sume 4.697,34 eur zastavené. Listom zo dňa 01. 10. 2012 navrhovateľ požiadal odporcu o predbežné prerokovanie nároku. V liste uviedol, že ním uplatňovaný nárok 1.000 eur predstavuje skutočnú škodu - náklady na jeho obranu proti nezákonným rozhodnutiam a škodu na jeho zdravotnom stave. Odporca listom zo dňa 04. 04. 2013 navrhovateľovi oznámil, že jeho nárok považuje za neopodstatnený. Navrhovateľ ním uplatňovaný nárok opísal tak, že predstavuje vynaložené náklady,

a to stratu času pri spracovaní vyjadrenia ku konaniu Pôdohospodárskej platobnej agentúry 10 hodín x 10 eur, pri spracovaní odvolania proti rozhodnutiu Pôdohospodárskej platobnej agentúry 16 hodín x 10 eur, pri spracovaní vyjadrenia ku konaniu na Ministerstve pôdohospodárstva SR 6 hodín x 10 eur, pri spracovaní žaloby 24 hodín x 10 eur, pri ceste zo Želoviec do Bratislavy a späť dňa 22. 09. 2011 12 hodín x 10 eur, pri spracovaní stanoviska k vyjadreniu Ministerstva pôdohospodárstva SR 6 hodín x 10 eur, pri spracovaní odvolania proti rozsudku 16 hodín x 10 eur, pri ceste zo X. do Bratislavy a späť dňa 14. 11. 2011 10 hodín x 10 eur, celkom 1.000 eur. Ďalej uviedol, že ušlý zisk si uplatňuje formou 9 % úrokov z omeškania od 10. 09. 2012 do zaplatenia, zo sumy 1.000 eur. Škodu na svojom zdravotnom stave bližšie nešpecifikoval. Okresný súd návrh navrhovateľa posúdil podľa ustanovení § 3 ods. 1, písm. a), § 4 ods. 1, písm. c), § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 19 ods. 1, 3, zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, účinného k 23. 04. 2010.

Okresný súd mal na základe vykonaného dokazovania za nesporné, že rozhodnutie Pôdohospodárskej platobnej agentúry o uložení povinnosti vrátiť vyrovnávajúci príspevok na znevýhodnené oblasti vo výške 4.697,34 eur bolo nezákonné. Navrhovateľ si svoje právo uplatnil včas, v lehote podľa § 19 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., za pasívne legitimovaného v spore považoval odporcu a súd potom už len skúmal, či navrhovateľovi vznikla škoda v dôsledku vydaného rozhodnutia Pôdohospodárskej platobnej agentúry v Bratislave zo dňa 23. 04. 2010 č. 1000/2, 3R/2010 a dospel k záveru, že navrhovateľovi škoda nevznikla, navrhovateľ ničím v konaní nepreukázal, že súvislosti s týmto rozhodnutím by mu vznikla nejaká ujma na majetku. Potom nie je možné hovoriť ani o tom, že by mu vznikol ušlý zisk, keďže mu nevznikla škoda. Súd sa zaoberal aj tým, či v spojení s nezákonným rozhodnutím nevznikla navrhovateľovi nemajetková ujma, pričom dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal, že by došlo nezákonným rozhodnutím k zásahu do niektorého z jeho osobnostných práv a ak by tomu tak aj bolo, v danom prípade už samotné konštatovanie porušenia práva (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 18. 04. 2012 sp. zn. 4Sžo/5/2012) je dostatočným zadosťučinením.

O náhrade trov konania účastníkov súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP na základe zásady úspechu. Odporca si náhradu trov konania voči navrhovateľovi neuplatnil, z obsahu spisu nevyplývalo, že by mu trovy vznikli, a preto súd vyslovil, že odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej 15-dňovej lehote odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že v žalobe si uplatnil náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy podľa § 17 zák. č. 514/2003 Z. z. platného v čase vydania nezákonného rozhodnutia. Nezákonným rozhodnutím odporca zasiahol do pokojného stavu užívania práv jeho osoby a jeho rodiny. Už za to, že narušil ich práva, mu prináleží finančné zadosťučinenie. Jemu však vznikla aj skutočná škoda vo výške 1.280 eur, ktorú v žalobe špecifikoval cez úkony, ktoré vykonal v súvislosti s bránením svojich práv. Za čas, ktorý použil pri obrane svojich práv, mu ušiel príjem. Okrem straty na príjme mal aj straty, ktoré súviseli s napísaním podania, vytlačením podania a jeho zaslaním a náklady na dopravu. V čase podania žiadosti o predbežné prerokovanie škody nemal na palivo, preto si uplatnil škodu iba vo výške 1.000 eur. Počítal s tým, že odporca uzná jeho právo, bude mať sociálne cítenie a odškodní ho. Namietal, že súd nesprávne právne posúdil otázku škody v zmysle § 17 zák. č. 514/2003 Z. z., ako i jeho ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Rozsudok okresného súdu žiadal zmeniť a odporcu zaviazat' na zaplatenie náhrady škody navrhovateľovi vo výške 1.000 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 12. 10. 2012 do zaplatenia, to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj zaplatiť mu náhrady trov prvostupňového konania vo výške 256 eur a trov odvolacieho konania, taktiež všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu poukázal na to, že okresný súd dostatočne zistil skutkový stav veci, vysporiadal sa so všetkými dôkazmi, oboznámil sa s celým spisovým materiálom a vyvodil správny právny záver. Procesno-právne nepochybil a keďže vychádzal zo správneho právneho záveru, návrh zamietol. Navrhovateľ ani v odvolaní neuviedol nové právne skutočnosti, ani nové dôkazy, ktorými by preukázal, že v konaní pred súdom prvého stupňa došlo k vadám, ktoré mohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Vzhľadom na uvedené žiadal rozsudok okresného súdu, ako vecne a procesne správne, v celom rozsahu potvrdiť.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) odvolanie prejednal v medziach podaného odvolania viazaný jeho rozsahom a dôvodmi (§ 212 ods. 1 OSP) bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania podľa ustanovenia § 214 ods. 1, 2 OSP a rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 toho istého ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí (§ 157 ods. 2 OSP). Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská pocestných strán prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery, primerane vysvetlil, a uviedol z akých úvah vychádzal pri závere o nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Rozsudok okresného súdu jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka konania na spravodlivý proces. Okresný súd sa s námietkami uvedenými v odvolaní vysporiadal v dôvodoch svojho rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté odvolaním a odvolací súd konštatuje, že navrhovateľ v odvolaní neuviedol žiadne ďalšie také skutočnosti alebo dôkazy, s ktorými by sa okresný súd nebol vysporiadal. Okresný súd napadnutým rozsudkom podal výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti rozhodnutia. Prvostupňový súd je vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné a jeho argumenty podporujú príslušný záver o nedôvodnosti nároku navrhovateľa. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

Navrhovateľ si právo na náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, preto odvolací súd ich náhradu navrhovateľovi s poukazom na ustanovenie § 151 ods. 1 OSP, v odvolacom konaní v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 OSP, nepriznal.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.